

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonaë, 1673

§. 1. De ipsorum Ordinum collatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

tenet quod sic & ad nihil obligari vi talis Professionis. Sequitur Gavant, in *enchr.*
 20 *Episc. verb. monial. profess.* ubi refert ita esse
 decifum. Sed certe ego in contrariam
 mentem eo, quia Privilegium facit legē,
 & vim legis habet quoad privilegiatū,
 licet autem communiter requiratur annus
 integer, ad hoc ut quis profiteatur
 validē, secus tamen est de moribundis,
 quia Privilegium dat ipsis articulum mor-
 tis, pro legitimo termino Novitiatus, ad
 effectum profitendi; ergo qui sic profite-
 tur non debet dici professus ante tem-
 pus, quia verē professus est in tempore
 sibi à lege constituto, seu concessio. *Con-*
firmatur, quia si Professio sic facta est va-
 lida, frustra exigitur alia, quod si est in-
 valida, frustra permittitur fieri, & frustra
 datum fuit Privilegium. Deinde non po-
 test dici invalida nisi ob defectum inte-
 gritatis anni: at cum tempus Novitiatus
 non sit nisi juris positivi, sicut Papa pro
 fanis assignavit annū integrum, ad pro-
 fitendum, ita potuit pro moribundis as-
 signare articulum mortis, cum etiam pro
 fanis potuisset assignare, minorem ter-
 21 minum, quàm unius anni. An verò sit
 necesse ut qui sic profiteatur habeat saltē
 aetatem requisitam à Trident. Cassahing.
 (allegato Portel.) *tract. 4. cap. 6. prop. 3.*
 & 4. dicit quod non, etiam in Provincijs
 in quibus ipsum Trid. fuit receptum, quia
 illud quidem derogat Privilegijs, sed non
 juri communi quod solam pubertatis aet-
 atem exigit in profitentibus, & sic hæc
 sufficit, sive pro sanis, sive pro infirmis.
 Verum Pontifex expressè exigit, & sup-
 ponit, in tenore Privilegij aetatem præ-
 scriptam à Trid. ad hoc ut monialis pro-
 fiteri possit in articulo mortis. Et aliàs
 si opinio Chass. & Portel. esset vera, locū
 etiam haberet, in Novitiatu: & secun-
 dum eam, dicendum esset, non solum

Novitios infirmos posse profiteri ante
 revolutionem anni suæ probationis, sed
 etiam sanos: & seculo Privilegio, qui
 ante Tridentinum, hoc licebat de jure
 communi (saltem in ordinibus Monachicis)
 praxis tamen & usus contrarius
 docet etiam in Provincijs, in quibus ip-
 sum Trident. non fuit receptum.

CAPUT XX.

Circa Ordines.

§. I.

De ipsorum Ordinum Collatione.

SUMMARIUM.

- 1 Abbates (etiam non Benedicti) possunt conferre minores Ordines suis Monachis.
- 2 Etiam Novitios.
- 4 Et Clericos subditos.
- 5 Aut alienis cum dimissorijs.
- 6 Aut alijs Regularibus.
- 7 Abbates Cisterc. possunt ordinare Diaconos.
- 8 Etiam ubi Trident. fuit receptum.
- 9 Simplex Sacerdos, ex commissione Papæ, omnes Ordines conferre & seq.

Jure communi antiquo *cap. quædam*
 69. *cap. cum contingat. de ar. & qual. &*
Abbat. de Privil. in 6. Et novo Triden-
sess. 23. cap. 10. Abbates Benedicti. Et
S. Card. Congreg. anno 1621. die 8. de
declaravit. Ac post Stell. refert Bar-
in notis ad idē cap. 10. Trid. Non Benedic-
habent Privilegium conferendi primi
tonsuram, & 4. minores Ordines
proprijs Monachis. Quod Rod. 10. p. 2.
Reg. 23. ar. 2. Marchin. de sacr. Ord. 10.
l. p. 2. cap. 10. & Sayr. lib. 4. de censur.
 13. *de solis Professis volunt intelligi.*
 Suar. *to. 4. de Rel. libro 2. tract. 8. cap. 1.*
 Thom. Hurtad. *to. 1. var. tract. 12. c. 1.*
 Laym. *in Theol. mor. lib. 5. tract. 9. c. 9. Artic.*

Abbat. n. 6. & Dian. to. II. tract. 4. ref. 6. ad Novitios favorabiliter, & probabiliter bene dispositionem extendunt. Et ita dicitur in cap. cit. Abbates, quod non tollitur per Trident. quia Trid. non abrogat prius scriptum, sed Privilegia tantum. De Clericis verò Sæcularibus, an possint ab alio Abbate ordinari, distinguendum inter jus antiquum, & novum Tridentini, nam jure antiquo, poterant Abbates ordinare Clericos sibi subditos, vel alienos cum dimissorijs proprii ordinarij, ut docent Armil. v. Abbas. num. 6. Angel. v. Ordo. 2. in sum. Sylv. eod. v. 3. & alij plures, apud ipsos. Jure verò novo sensus est, quia Concilium Trid. restringit hanc potestatem ad subditos ipsorum Abbatum, non quoscunque sed Regulares, unde quia quod possunt Abbates, quoad collationem Ordinum, hoc solum possunt ex Privilegio, & prout se extendit, vel restringit Privilegium, ideò attento quòd Privilegium restrictum fuit ad subditos ipsorum Regulares, dicendum est hinc tantum jam posse eos ordinare, non autem Clericos Sæculares, licet sibi subditos. Ita Nald. v. Abbas. n. 3. Campanil. in decret. Tur. can. rubr. 5. cap. 2. & Seraphin. p. decis. 987. ubi ita à Rota decisum affirmat. Unde refert Marsil. in not. ad cap. 20. Trid. cit. Quòd cum quidam Abbas Cassinensis ordinasset unum Clericum subditum S. Cardin. Congreg. declarasse eum indigere dispensatione. Addit Nald. loco supracit. ex alia declaratione ejusdem S. Congreg. nec etiam dimissorias posse dare Abbates, ejusmodi Clericos sibi subditis.

At tamen ego contrarium teneo, & posse Abbates ordinare Clericos sibi subditos. Ita Marchin. de sacr. ord. p. 1. tract. 2. cap. 10. ubi ait id eos posse etiam absq; declaratione quia Abbates habentes Cle-

ricos subditos æquiparantur Episcopis, & de hoc extat declaratio S. Card. Congreg. de anno 1572. sub die 11. April. quàm inter alios refert Margar. in suo bul. lar. const. 200. Ipsaque eadè S. Congreg. plenius informata de juribus Reverendiss. Domini mei Cassinensis, & prerogativis sui Monasterij, judicavit recedendum esse à priori decreto, ac liberam ei reliquit suorum Clericorum ordinationem. Addit Thom. Sanch. to. 2. opusc. lib. 7. cap. 1. dub. 19. posse Abbates ordinare etiam alienos Clericos cum dimissorijs sui Ordinarij etiam ubi Trident. fuit receptum. Tum quia hoc, jure antiquo illis conceditur, Concilium autem non derogat juri scripto, sed solum privilegijs; tum quia conceditur illis à Concilio Generali nempe à 7. Sinodo cap. 14. de quo in cap. quoniam d. 69. non derogatur autem tam facile Concilio Generali, sed solum cum expressa specificatione, quod non fecit Tridentinum.

De Regularibus verò alterius ordinis, & non subditis Abbatibus, an possint ab eis ordinari, distinguendum est, ut de Clericis, inter jus antiquum, & novum. Nam jure antiquo poterant cum licentia sui ipsorum superioris, ut docent Gloss. cap. cit. quoniam. Host. Joan. Andr. & Dominic. de S. Gemin. cap. Abbates de privil. in 6. Armil. Graph. Sayr. Majol. Tambur. & plures alij. At jure novo, ex declaratione S. Card. Congreg. quàm refert Farinac. 4. p. decis. posth. 57. oportet, ut cum dimissorijs superioris accedat consensus Ordinarij, & ita ob dictam declarationem tenent Laym. loc. supra cit. & Cappuc. in annor. ad Casar. v. ordin. sacri. Unde Marfill. in cap. 10. Trid. cit. refert quemdam Abbatem Oliveranum, fuisse à dicta S. Congr. reprehensum, quòd quosdam fratres Ordinis S. August. ordinasset, cum solis dimiss.

LEGIA
 VEARUM
 ET
 VENTARIA
 REGILAS
 CELLARUS
 STOLICE

missorijis superioris illorum, & irrequilito consensu Episcopi. Et sic aliquid diversum habemus in hac materia pro Clericis Secularibus, & pro Regularibus, nā illi nullo modo possunt ordinari ab Abbatibus, ut vidimus supra, isti verò sic, modò accedat consensus Episcopi; verum quia hæc alteratio juris seu privilegij inducta est maximè per S. Congreg. quam videmus interdum variasse in suis declarationibus, ideò sicut illis non obstantibus dixi superius, posse Abbates ordinare Clericos, ita nunc ego idem dico de Regularibus, & illum consensum ordinariorum, non esse requirendum nisi de honestate, & ad pacem respectivè servandam, hoc insuper addito, quod non benè constat, an S. Congreg. habeat potestatem edendi declarationes derogativas privilegiorum, & juris scripti correctivas.

- 7 Innocent. VIII. concessit Abbati Cisterc. & quatuor ejus coabbatibus, ut ipse Cisterciensis, omnibus Ordinibus sui Monachis, coabbates verò suis proprijs, possint conferre ordinem Subdiaconatus, & diaconatus. B. quæ incipit. *Exposcit tue*. expedita an. 1489. ubi.
- 8 Nota D. Tho. in 4. d. 25. quest. 1. a. 1 ad 3. Sylv. v. ordo 3. n. 7. Covarr. 1. var. cap. 10. n. 10. Fornar. in addit. ad sum. vol. c. 5. de ord. & paucos nonnullos alios, tenere nō posse Papam hoc concedere, unde & Coninch d. 20. de sacr. ord. dub. 9. concl. 4. huic opinioni inclinatus, revocat in dubium, an verè dictus Inocent. concesserit. At tamen ejus meminere Chryf. Henriq. in comp. privil. ord. Cist. n. 12. Lamas. in meth. p. 4. c. 3. §. 5. Malach. Rosenth. in act. p. 10. recuper. mon. ord. Cist. in Hungar. p. 1. cap. 6. Cruz. in epit. privil. lib. 2. c. 8. Navarr. lib. 25. cons. 13. de privil. Major Rodriq. Isamb. Sossaius, & Marchin. de sacr. ord. tract. 1. p. 2. cap. 13. ubi dicit, se tenorem excepisse ex libro privilegiorum Cisterc. & ibi esse ordine 121. Roder. tom. 1. ubi ad longum eundem tenorem concessionis refert, & Margar. in bullar. Cassin. const. 43. ubi similiter tenorem ponit ex integro. Quin & storia de sacr. n. 235. alijs 245. & Cassin. tract. 7. c. 3. prop. 4. affirmant, se ipsa originale vidisse. Addit Tambur. in iur. abb. d. 2. q. 6. probabiliter confirmari Patribus Tridentini, de hoc privilegio & ideò nec illud eos subrogasse, sciebant potuisse Papam illud dare. de ibi ipse Marchin. supracit. Bapt. T. in instr. ordin. cap. 6. quest. 36. & in reg. S. Bened. cap. 62. n. 1626. affirmat adhuc valere, etiam in Provincijs, in quibus Trident. fuit receptum, quia inveniuntur clausule non obstantes in locis, in quibus videtur illi derogatum quod tamè est necessarium. Ac deinde de praxi testantur Cassahing. & Crumuel supracitati. Et addunt Crumuel & Cassahing. derivari ad alios Abbates legem communicationis: quod probè dicit Rosenthal. Ex quibus omnibus inferas cum Tambur. opinionem nunchi revocantis in dubium, dictum privilegium, parvi esse ponderis, cum multis, & tam gravibus Autoribus getur, & defendatur. Quantum verò aliam D. Tho. Resp. cum fuisse hæc materia particularem, ut in quibusdā alijs. Quin & Autor supplementi 3. p. 1. tit. ejus summæ, aliter & nobiscum tenent unde ego colligo ipsam D. Tho. tenent se, & idem tenuisse post editos commentarios in magistr.
- Et certè quòd simplex Sacerdos, in concessionem Papæ, possit conferre ordines affirmant de Minoribus, Pallud. d. 7. quest. 4. a. 2. Steph. de Gaeta. cap. 1. in fine.

Papae. Nec dicas hunc modum arguendi non esse legitimum, quia praeterquam quod illa particula, & expressio *Ordinarius* esset superflua in praedicto decreto (quod tamen iura abhorrent) etiam Bellarm. qui tam dilucide omnes fidei controversias extricavit, eodem discursu usus est in lib. 4. de Rom. Pont. cap. 10. ad probandum, posse simplicem Sacerdotem, ex delegatione Papae administrare Sacramentum confirmationis, nempe (inquit) quia idem Florent. & postea Tridentin. declaravit, Episcopum esse huius Sacramenti ministrum ordinarium; unde ille infert quod si datur ordinarius, datur etiam extraordinarius, nempe simplex sacerdos. Quod idem ego dico, de sacramento Ordinis. Neq; ego video quo fundamento dicatur posse Papam dare privilegium, ad conferendos Ordines Minores, non vero maiores, cum omnes in Sacramenti & Ordinis ratione conveniant, imprimant caracterem, habeant pro sua natura respectum ad Corpus Christi conficiendum, & locum in Hierarchia Ecclesiastica; illa vero distinctio, qua aliqui appellunt maiores, & minores, sacri vel non sacri, non sit nisi ex beneplacito Ecclesiae.

Quin etiam Gloss. in cap. pervenit. d. 95. 13 & cap. manus d. 5. de cons. Innocent. Panor. Archid. in cap. quanto. de consuet. Angel. v. ordo 2. Lochamyer. in parochiali cap. 9. & Marchin. cit. generaliter docent posse unumquemq; cum commissione Papae, conferre ordines quos habet Diaconus, Diaconatum, Sacerdos Sacerdotium &c. quibus ego subscribo. Et forte illi omnes qui privilegium Innocentianum agnoscunt, & alij in superioribus citati, ideo dicunt posse Abbates, ex delegatione Papae ordinare diaconos, nempe quia ipsi jam sunt Diaconi, attento quod benedictio

nozem
rum
om.
orem
ur. in
liter
Quin
& Caff
se ip
our. n
r conf
privile
alle, q
d dicit
Bapt. n
& Cam
5. affir
cijs, in
quia m
tantum
derog
Ac dem
& C
Cru
bbates
od prob
s omni
onem
dicit
cum m
ribus
m ver
isse ha
quibus
nti p
um
o. m
com
erdos
erre
allud.
ra. ca
mim

REGIA
CLARVM
ET
VENTARIA
REGILAS
CELLARIS
STOLICE
8

dictio Abbatis, nihil eis tribuat per respectum ad Ordines conferendos.

§. II.

De Ordinum receptione.

S V M M A R I V M

- 1 Regulares possunt accipere ordines, à quo Episcopo maluerint.
- 2 Super quo sunt varia declarationes.
- 3 Regulares possunt invitare ad sua monasteria, quem maluerint Episcopum à quo ordinentur.
- 4 Prælati regul. possunt dispensare cum suis in investitiis.
- 5 Et ad hoc ut ascendant ad superiores, etiam si minus legitime priores susceperint.
Et in quibusdam impedimentis ibid.
- 6 Regul. poss. ut ordinari extra tempora.
- 7 Et plures sacros ordines eodem die recipere.
- 8 Regular. possunt ordinari ante aetatem, iure requisitam & 9.
- 10 Hoc privilegium revocatum putant aliqui.
- 12 Et non habere locum nisi respectu illius qui bona fide fuit ordinatus, ut cum illo dispensatur.
- 13 Sed valere in suis terminis affirmant alii.
- 14 Nullum Concilium, reuocat privilegia Cassin.
- 15 Privilegia regular. de recipiendis ordinibus, extenduntur ad novitios.

- 1 Clem. VII. & Paul. III. concessit Camaldul. Idem Paul. & Gregor. XIII. Societ. Iesu Eugen. IV. Alij; plures Pontifices Cassinensibus, facultatem recipiendi ordines à quocumq; maluerint Episcopo, gratiam & commun. Sedis Apost. habente. Verum S. Congreg. moderata privilegium, declaravit Regulares ordinandos, esse mittendos ad ordinarium loci, in quo habent monasterium, nisi forte ille non sit habiturus ordinationes, quo casu, hoc erit in obe-

dientialibus exprimendum. Quod decretum deinde Clem. VIII. anno 1596. die 15. Maij confirmavit, ac mandavit ab omnibus regularium Prælatibus servari, inter alios meminit Capuc. in annot. ad Clem. v. ordines sacri. Sed Bauny in pract. cap. 1. cap. 5. dicit eò non teneri regulares, quia licet sit approbatum à Papa, si tamen simpliciter Cardinalium, qui non sunt derogare privilegij, & de facti praxi non servatur.

Eugen. IV. concessit Cassin. per B. incipit: Regularem vitam. Clem. VIII. Paul. III. Camaldul. B. quæ incipit: rion congruit. Et Sixt. IV. Minorum oraculum ut possint vocare ad sua monasteria, quemcumq; maluerint Episcopum, à quo statutis ab Ecclesia temporibus, sui fratres ordinentur. Circa nota aliquos velle revocari Trid. cap. 5. de ref. ubi prohibentur Episcopi exercere pontificalia in alterius diocesi. Non revocari tamen affirmant B. in remiss. ad cap. 8. sess. 23. eiusd. Trid. Bo. to. 3. q. 99. reg. 24. a. primo. Et quem Passar. Quibus ego subscribo, tum alias rationes alibi dicendas, tum nò exercet pontificalia in aliena diocesi qui in monasterio exempto, qualis regularium.

Clem. VIII. concessit Corgog. Ioan. Bapt. Ordin. S. Bened. in Luit. Gregor. XIII. Societ. Iesu facultatem pensandi cum suis in interstitijs, & pend. Societ. v. ordines §. 3. Porro v. Gasp. Hurt. diff. 23. de ordm. Mart. tract. 3. &c. S. tamen Cardin. Congregat. derogando privilegio declarato dispensationem interstitiorum, dicit esse regularibus, non à suo ipsorum superiore, sed ab Episcopo ordinario, qui tamen quoad causam teneatur